

Δίψα σταγόνας χάριτος

/ Ορθόδοξη πίστη

α) Καθώς εισερχόμαστε στην Αγία

και Μεγάλη Εβδομάδα, καθένας νοσταλγεί τη χαμένη οικειότητα με τον Θεό, προβληματίζεται για την απουσία ουσιαστικών ανθρώπινων σχέσεων και την υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής του.

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

Σε κάθε περίπτωση, το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού που οδηγείται εκουσίως στον Σταυρό, «αίροντας τις αμαρτίες του κόσμου», παρότι αποτελεί «σημείον αντιλεγόμενον», εκπέμπει φως και χάρη.

β) Μακάριοι όσοι έχουν οφθαλμούς καθαρούς και γίνονται δέκτες των «θείων χαρισμάτων που προλάμπουν», και «των μηνυμάτων της εορτής που προτρέχουν» κατά τον ιερό Χρυσόστομο.

Και αυτοί είναι γνωστοί μόνο στον Παντογνώστη Θεό, αφού μένουν συνήθως στην αφάνεια και το περιθώριο της κοινωνικής και εκκλησιαστικής ζωής. Είναι οι απλοί αχθοφόροι του Σταυρού του Χριστού αλλά και μέτοχοι της χάριτος και του φωτός.

γ) Είναι όσοι με παιδικό φρόνημα, αμετάθετη πίστη και ακακία συμπορεύονται αγόγγυστα στην οδό του καθημερινού μαρτυρίου. Είναι εκείνοι που επιθυμούν να εορτάσουν από κοντά το πάθος και την Ανάσταση του Κυρίου, και προσέρχονται

στις εκκλησιές με «συντετριμμένη καρδιά» και πνεύμα μαθητείας. Εκεί ενώνουν τις προσευχές τους με τις προσευχές των ευλαβών ιερέων και ζητούν το άμετρον έλεος και τη θεία χάρη. [\(περισσότερα...\)](#)